

Ondergronds verzet tegen aardbei

De volwassen aardbeigrondekever (*Pterostichus madidus*) is vooral 's nachts actief.

De schade van de aardbeigrondekever doet sterk denken aan slakkenschade, maar slijmsporen ontbreken.

De aardbeigrondekever veroorzaakte vorig jaar zomer op enkele percelen schade aan aardbeien in de gekoelde teelt. De zwarte kever komt wijd verspreid voor, maar er zijn meer grondkevers die kwaad kunnen doen.

DOOR PHILIP LIETEN
Fragaria Holland

Een volwassen aardbeigrondekever (*Pterostichus madidus*) heeft een egaal zwart lichaam. Alleen het onderste deel van de poten kan wat roodachtig zijn. De kevers planten zich vooral voort in de herfst (augustus tot november) door eieren te leggen in grasland. De meeste volwassen kevers sterven in de winter, maar sommige worden 2 tot 3 jaar oud. Het is echter een gering aantal mannelijke en vrouwelijke kevers die de winter overleven, om zich in de lente ook nog voort te planten. De larven overleven de winter wel, door andere insecten te verorberen, en verpoppen zich in de lente. Die poppen ontwikkelen zich in de loop van de vroege zomer tot jonge volwassen kevers. Ze kunnen zich snel voortbewegen en zijn vooral 's nachts actief. Overdag schuilen ze onder het stro of in de bodem. De mannelijke kevers zijn ongeveer 1,5 centimeter groot en de vrouwtjes zijn gemiddeld 3 tot 4 millimeter kleiner.

Behalve *Pterostichus madidus* zijn er nog andere aardbeigrondekevers, zoals *Pterostichus cupreus*, een kleiner exemplaar met een metaalgroene kleur, en *Pterostichus vulgaris*. Die laatste lijkt sterk op *Pterostichus madidus*. Alle drie kunnen schade aanrichten in aardbeien.

SCHADE LIJKT OP SLAKKENSCHADE

De grondkevers zijn in droge perioden in rust, maar zodra het gaat regenen, worden ze erg actief. Ze leven vooral van slakken in grasland, maar in droge perioden vreten ze ook aan de vruchten aan aardbeiplanten. Aan de onderkant van de aardbeien die op de bodem of op het stro liggen, zitten dan één of meer uitgevreten holtes van 1 tot 1,5 centimeter. Soms zit de kever nog in de holte. De gaten lijken wat op vreeschade van slakken, maar er is geen slijm op de vruchten te vinden.

KORRELS STROOIEN

Worden grondkevers op een perceel gevonden of blijken ze van omringend grasland naar een aardbeiperceel te zijn 'verhuisd', dan kan het strooien van slakkenkorrels, minstens een week voorafgaand aan de oogst en zeker voordat stro is gelegd, voor enige bestrijding zorgen. Niettemin is het moeilijk de kevers met de korrels in aanraking te brengen, omdat ze zich overdag onder het stro of in de grond verschuilen en onderin de vruchten zitten als ze vreten.

's Nachts een behandeling uitvoeren met een pyrethroïde of thiacloprid (Calypso) kan een bestrijdingsaanpak zijn, omdat de kevers dan actief zijn en kunnen worden geraakt. Een behandeling van aanliggende bermen en grasland is wel aan te bevelen. De kever vangen door vallen met lokstof te plaatsen, heeft helaas maar een beperkt effect. ■